Nr. 13. W Samborze dnia 1. listopada 1896. Rok III.

GAZETA SAMBORSKA

Wychodzi 1. i 15. każdego miesiąca

Przedpłata miejscowa i zamiejscowa.
do końca roku 1896 . . 3 zł. — ct.
półrocznie . . . . 2 „ — „
kwartalnie . . . . 1 „ — „

Numery pojedyncze po cenie **17** ct. nabywać można w księgarni p. Juliusza Haisiga w rynku, w administracyi „Gazety Samborskiej“ pod l. 1. Blich, jakoteż w drukarni pp. Schwarza i Trojana.

Przedpłatę przyjmują: Administracya „Gazety Samborskiej“, Księgarnia p. Jul. Haisiga w rynku, jakoteż Zarząd drukarni pp. Schwarza i Trojana.

Ogłoszenia przyjmuje się po 6 ct. od wiersza drobnym drukiem; w rubryce „Nadesłane“ po 20 ct. od wiersza. Względem nadesłanych korespondencyi ścisła dyskrecya. Rękopisów nie zwraca się.

Redakcya i administracya w domu pod l. 1. Blich za c. k. Sądem obwodowym.

W SPRAWIE ODŁĄCZENIA MIASTA OD PRZEDMIEŚĆ.

Celem dokładniejszego przedstawienia sprawy przez nas poruszonej, przytoczymy tu niektóre ważuiejsze ustępy z podania wniesionego w r. 1870 przez mieszczan samborskich do Wydziału krajowego.

„Mieszczanie miasta Sambora, dbający o dobro tegoż miasta, widząc że dochody miasta użyte zostają na cele niewłaściwe i że wskutek tego majątek miejski raźnie się uszczupla, — do Wysokiego Wydziału krajowego, jako Władzy mającej najwyższy nadzór nad majątkami miejskiemi, odnoszą się z prośbą o zaradzenie złemu, które wzięło swój początek w roku 1867 od chybionego urządzenia reprezentacyi samborskiej gminy miejskiej.

Miasto Sambor, na mocy nadanych mu przewilejów i umów z dawniejszemi mieszczanami posiadające własny swój majątek, obejmuje okręg składający się z następujących dzielnic: 1. dzielnica miejska, 2. przemyska 3. lwowska i 4. dzielnica blich; ostatnie trzy dzielnice są właściwemi przedmieściami dzielnicy pierwszej t. j. miasta. — Miasto Sambor miało uregulowany Magistrat, który aż do roku 1855 wykonywał prawo jurysdykcyi politycznej i sądowej także i nad przyległemi sześcioma gromadami wiejskiemi: Powodową, Powtórnią, Zamiejską, Średnią, Dulnią i Zawidówką zwanych. Gromady te miały swój własny zarząd składający się tak, jakto i w innych gminach wiejskich bywało, z wójtów i przysiężnych i zarządzały niezależnie swym majątkiem gminnym odrębnym od majątku miasta Sambora. Tak jak wójcia gmin wiejskich w swych dominiach, tak też i wójcia z gromad Powodowa, Powtórnia, Zamiejska, Średnia, Dólnia i Zawidówka składali przysięgę na urzędowanie w przełożonym im Magistracie samborskim, zaś od roku 1856, po zwinięciu Magistratu, wybierały te gromady swych wójtów pod przewodnictwem Urzędu powiatowego a wybrani wójcia i przysiężni składali przysięgę na urzędowanie w Urzędzie powiatowym. Taki stosunek wymienionych gromad do miasta Sambora, istniał aż do roku 1867.

Do tego też czasu miasto Sambor, przez swój Wydział miejski złożony z samych obywateli miejskich (mieszkańców miasta) zarządzało majątkiem miejskim a członkowie gromad Powodowa, Powtórnia, Zamiejska, Średnia. Dólnia i Zawidówka niemając najmniejszego prawa do zarządu majątkiem miasta, w tym zarządzie udziału nie brali i niewchodzili w skład Wydziału miejskiego.

Gromady Powodowa, Powtórnia, Zamiejska, Średnia, Dólnia i Zawidówka miały wszelkie warunki do traktowania ich wedle §. 1. ustawy gminnej, zaś §. 11. powołanej ustawy stosuje się do majątku miasta Sambora. W roku 1867 przy pierwszem urządzeniu gmin na zasadzie ustawy z dnia 12. sierpnia 1866, gromady Powodowa, Powtórnia, Zamiejska, Średnia, Dólnia i Zawidówka, niewiadomo na jakiej podstawie przyłączone zostały do miasta Sambora a stało się to wbrew §. 1. ustawy gminnej i bez zastosowania się do §. 2. tejże ustawy. Od tego też czasu w Radzie miejskiej zasiadają i członkowie powyższych gromad, biorą udział w zarządzie majątkiem miejskim a fundusze miejskie, ze szkodą dla miasta nieprawnie bywają używane na rzecz tych gromad.

Aż do czasu urządzenia się gmin na zasadzie ustawy z dnia 12. sierpnia 1866, na cele gromad powołanych z funduszu miejskiego wydawano li tylko dodatek do płacy nauczyciela w gromadzie Powodowej rocznie po 105 zł. I rzeczywiście w budżecie miejskim uchwalonym na rok 1867 na cele gromad w mowie będących, wstawioną jest jedynie kwota 105 zł. Atoli od pierwszej chwili objęcia zarządu majątkiem miasta przez Radę już nie miejską lecz gminną, w której skład weszli radni mieszkańcy gromad, Powodowa, Powtórnia, Zamiejska, Średnia, Dólnia i Zawidówka, zatem począwszy od dnia 1. kwietnia 1867, wydatki na cele gromad wymienionych, mają swój początek i pod różnemi tytułami poczęły się mnożyć i tak:

Pierwsza Rada gminna zaraz na wstępie swego urzędowania jednego z radnych a mieszkańca gromady Powodowej wybrała asesorem i począwszy od dnia 1. kwietnia 1867 z funduszów miejskich uchwaliła mu płacy w roku 1867, 112 zł. 50 ct., 1868 156 zł., 1869 156 zł. i do końca marca w roku 1870, 39 zł. Gdy aż do końca roku 1873 wspomniane gromady swoich wójtów opłacały z własnych funduszów, począwszy od roku 1874 rada gminna płacę tych wójtów przyjęła na fundusz miejski uchwalając płacę dla trzech wójtów rocznie po 80 zł. dla czwartego rocznie 60 zł. a dla piątego rocznie 50 zł. i dla dwóch przysiężnych gromadzkich rocznie po 24 zł. nadając im miano delegatów i poddelegatów swoich. Wskutek tego wynosiły wydatki z funduszów miejskich na płacę dla wójtów i przysiężnych: w r. 1874, 398 zł., 1875, 398 zł., 1876, 398 zł. lecz nie dosyć, że i na rok 1877 preliminowano do wydania kwotę powyższą dowiadujemy się. że liczba przysiężnych kosztem miasta jeszcze pomnożoną być ma.

Przypuszczeni do zarządu i użytkowania z majątku miejskiego mieszkańcy powołanych gromad pod różnemi tytułami korzystają z majątku miejskiego z krzywdą dla mieszkańców miasta, i tak gdy niebyło wypadku jakkolwiek zachodziła potrzeba, by pogorzałym mieszkańcom miasta udzielono jakąkolwiek bądź zapomogę, pogorzelcom powyższych gromad udzielono zapomóg; w roku 1868 w sumie 90 zł. i 1872 r. 145 zł., a oprócz tego na wydatki różne jak: kosztów z powodu likwidacji szkód polnych wydatków konskrypcyjnych wydano w roku 1867, 45 zł. 60 ct. 1868 30 zł. 1869, 30 zł., 1870, 13 zł. r. 1872, 23 zł. 1873, 4 zł. 1874, 8 zł.. 1876, 9 zł.

Miasto oprócz 4 morgowego placu brukowanego, i trzech placów szutrowanych w obszarze 7 morgów, ma obowiązek utrzymania dróg w mieście długości 2470° i drogi do Uherec wiodącej długości 700°, zatem ma do utrzymania dróg i placów w obszarze 23 morgów. Mimoto istniejących obecnie dróg jest za mało tak, iż brak komunikacyi we wschodniej części dzielnic miejskich, mieszkańcom miasta dotkliwie uczuć się daje. Również place targowe niewystarczają. bowiem już w roku bieżącym zachodzi potrzeba zakupna pewnej przestrzeni ziemi na plac targowy. Brak funduszów niepozwala miastu ani nowych dróg budować. ani też potrzebnych placów targowych zakupić z funduszów bieżących, a w końcu i istniejące drogi i prace nie są i poniekąd nie mogą być utrzymywane w dobrym stanie, bowiem prócz powyższego obszaru. zepchnięto na koszt miasta utrzymanie dróg do Biskowic i Dąbrówki długości 880° i 1200° a 6° szerokich — z czego łatwo wywnioskować, że fundusz. któryby wystarczył na utrzymanie 23 morgów jest niedostatecznym na utrzymanie 31 morgów. O uregulowaniu ulic, założenia nowych dróg i nowych placów targowych i myśleć nie można chybaby resztki kapitałów miejskich na ten cel ofiarowano.

Gdy do końca roku 1867 nic nie wydano z funduszów miojskich na utrzymanie dróg gromadzkich, na takowe wydano: w roku 1868. 89 zł. 1869, 200 zł., 1870, 500 zł. 70 ct., 1871. 97 zł. 86 ct.. 1872, 253 zł. 65 ct., 1873, 204 zł. 50 ct.. 1874, 169 zł. 30 ct., 1875. 128 zł. 90 ct.. 1876, 255 zł. 49 ct.

Dla mieszkańców miasta zachodzi obawa, że jeśli mieszkańcy wymienionych gromad do prestacyi drogowej w myśl §. 16. ust. drog. z dnia 16 sierpnia 1866 już obecnie obowiązani nie będą, a funduszy miejskie niebawem się wyczerpią, natenczas, dzięki radzie gminnej, która kosztem miasta łaskę świadczy innym, w niedalekiej przyszłości sami zmuszeni będą. zapoznać się bliżej z §. 16 powołanej ustawy. W najnowszych czasach usiłowanoby i wydatki na utrzymanie mostów i kładek położonych w obrębie powołanych gromad. na fundusz miejski w zupełności przenieść. Gdyż do końca roku 1863 na mosty gromadzkie miasto żadnych wydatków nie łożyło. już w roku 1869 wydano: 20 zł. w r. 1873. 37 zł. 70 ct., 1876, 64 zł. 65 ct. a w roku bieżącym Rada gminna na koszt miasta uchwaliła budowę nowego mostu nad potokiem „Dąbrówka“ zwanym pomiędzy gromadami Powodową i Powtórnią a który wedle budżetu kosztować ma 500 zł. *(Dok. nast.)*

Rezultat wyborów do Rady powiatowej.

I. W dniu 19. października odbyły się wybory z kuryi gmin wiejskich przy udziale 209 wyborców i wśród ożywienia, jakiego od wyborców tej kuryi nikt przedtem spodziewać się nawet nie mógł.

Ożywienie to niezwykłe wywołała przedewszystkiem gorączkowa. lecz mimo to z taktem i przyzwoitością przez 14 godzin tocząca się walka pomiędzy ruskiem stronnictwem ludowem z jednej, a partyą komitetu wyborczego powiatowego, z drugie strony.

W obec znacznej większości wyborców należących do partyi komitetu powiatowego. wybory zakończyś się były mogly znacznie wcześniej zupełnem zwycięstwem partyi powiatowej, jednakże gdy na liście powiatowego komitetu umieszczone były trzy nazwiska, na które większość zgodzić się nie mogła, po południowej więc przerwie zarządzone zostało na resztę trzech członków powtórne głosowanie. Z powodu że głosowanie to kandydatom potrzebnej większości głosów nie przyniosło. zatem o godz. 12. w nocy przy udziale jeszcze 84 wyborców odbyło się trzecie głosowanie. przy którem obok dwóch nie proponowanych przez żadne stronnictwo kandydatów, przeforsowany został wybór jednego kandydata ze stronnictwa ruskiego ludowego!

Cała ta. chwilami tylko namiętna akcya wyborcza toczyła się niemal do godz. pierwszej po półn. bez wszelkiego nadzoru ze strony organów bezpieczeństwa publicznego wskutek czego tak o wyrozumiałości władzy politycznej. jakoteż i taktownem zachowaniu się grupy wyborców tylko z jak największem uznaniem wyrazić się nam wypada.

Z kuryi gmin wiejskich do Rady powiatowej wybrani tedy zostali: pp. 1) Jan Bereźnicki właściciel gruntowy z Bereźnicy. (dawny radny) 2) Jan Danicki gospodarz z Dublan (n. r.) 3) Jan Decyk naczelnik gminy z Brzegów (n.) 4) Jan Huppenthal, naczelnik gminy z Kalinowa (n.) 5) Antoni Kotschy. naczelni gminy z Dorożowa (n.) 6) ksiądz Leon Kozaniewicz gr. kat. proboszcz i dziekan z Mistkowic (n.) 7) Piotr Lityński. gospodarz z Biliny wielkiej (d.) 8) Wojciech Nabybski naczelnik gminy z Czukwi (d.) 9) Franciszek Pietruszka. naczelnik gminy ze Sąsiadowie (n.) 10) Paweł Pawłowski. gospodarz z Nowoszyc (n.) 11) Józef Ratusz. naczelnik gminy z Nadyb (d.) i wreszcie 12) Maciej Zenon Serwatowski właściciel dóbr z Rajtarowic (w tej kuryi nowy.)

O moralnym sukcesie jaki powiat nasz odnieść może z dokonanego wyboru z tej kuryi wyborczej pomówimy obszerniej w następnym numerze. dziś jednak zaznaczyć tylko pragniemy, iż wybór tak znacznej liczby naczelników gmin (6) do reprezentacyi powiatowej, jako do instancyi, która

z mocy ustawy powołaną jest do sądzenia spraw i czynności zwierzchności gminnych — dla dobra powiatu z wielkiemi korzyściami połączona być nie może, boć przecie z natury rzeczy wypływa, iż ordynacja wyborcza w tym kierunku koniecznie kiedyś zmienną być musi t. j., że naczelnicy gmin do rady powiatowej na cenzurów i sędziów swych własnych zarządzeń i spraw wybierani być nie powinni.

II. W dniu 21. z. m. dokonany został na posiedzeniu Rady miejskiej wybór z kuryi miejskiej pow. naszego w obecności komisarza rządowego p. Dra Lenczewskiego.

Z łona radnych miejskich z kuryi tej do Rady pow. wybrani zostali pp.: 1) Bronisław Bukietyński, 2) Juljusz Hajsig (d) 3) ks. Herman Kulisch (m.) 4) Kazimierz Łopuszański (n.) 5) Franciszek Niklewicz (n) 6) Ludwik Słotwiński (d) i 7) (d) Dr. Józef Steuermann.

III. W dniu 23. z. m. z kategoryi najwyżej opodatkowanych z kuryi handlowo-przemysłowej wybrany został p. Stanisław Stefanowski (d) a wreszcie:

IV. w dniu 26. z. m. z kuryi wielkiej własności ziemskiej wyszli z urny wyborczej pp. 1) Ludwik Balicki (d) 2) Karol Jędrzejowicz (n) 3) Feliks Sozański (d), 4) Jan Smalawski (n.) 5) Władysław Tchórznicki (d) i wreszcie 6) Jan Zieliński (n).

Wybór prezesa Rady pow., tegoż zastępcy, jakoteż ukonstytuowanie się nowego Wydziału nastąpi w ciągu bieżącego miesiąca a dotyczący termin wyznaczony zostanie niebawem w myśl ustawy przez tut. c. k. Starostwo.

Wszyscy nowo wybrani radni oświadczyli się za zatrzymaniem dotychczasowego marszałka na tem zaszczytnem stanowisku, a więc też zdaje się nie ulegać żadnej wątpliwości, iż wybór p. Macieja Serwatowskiego bez żadnej opozycyi przeprowadzonym zostanie.

Kogo nowa Rada pow. obierze zastępcą prezesa — nie wiadomo nam dotąd, na każdy wszelako sposób pożądaną by było wielce rzeczą, ażeby ten nowy wiceprezes tak gorliwie i z taką znajomością ustaw mógł poświęcać się służbie autonomii powiatowej, jak o tem o ustępującym wiceprezesie p. Dr. Budzynowskim z całą sumiennością wyrazić się możemy.

Sprawy miejskie.

Na posiedzeniu Rady miejskiej w dniu 14. z. m. ukonstytuował się Wydział Magistratu, w skład którego weszli następujący pp. radni: Bronisław Bukietyński, Hersch Friedmann, Jan Kapuściński, Józef Kerekjarto, ks. Herman Kulisch, Mikołaj Łaszkiewicz, Kazimierz Łopuszański, Antoni Mitek, Franciszek Niklewicz, Józef Pomersbach, Wolf Raab, Jan Skulicz, Ludwik Słotwiński, Dr. Józef Steurmann i Dr. Wincenty Szczepański Razem tedy składa się Wydział Magistratu oprócz burmistrza z 25 członków, którzy biorą udział w posiedzeniach poprzedzających każdą sesyę Rady miejskiej.

Do nadzorowania czynności Magistratu i burmistrza wybrani zostali pp.: ks. Herman Kulisch, Ludwik Słotwiński, i Dr. Józef Steuermann.

Do komisyi rewizyi kasy miejskiej wybrano pp.: Bronisława Bukietyńskiego, Jana Kapuścińskiego, i Józefa Pomersbacha.

Do komisyi nadzorowania przedsiębiorstw gminnych pp.: Bronisława Bukietyńskiego, Mikołaja Łaszkiewicza, Kazimierza Łopuszańskiego, Franciszka Niklewicza i Józefa Świechłę.

Do deputacyi gimnazyalnej pp.: burmistrza Dra Budzynowskiego i radnych Henryka Rappego i Ludwika Słotwińskiego.

KRONIKA.

Zaduszne krzyże. Związek Towarzystwa dobroczynności we Lwowie zwrócił się do zamożniejszych mieszkańców stolicy z prośbą, aby zaprzestali zbytkownego oświetlania i wieńczenia grobów w dniu zadusznym a ograniczyli się tylko na skromny krzyż, oświetlony czterema lampkami, cząstkę zaś wydawanych dotąd na zbytek pieniędzy, aby składali jako jałmużnę dla biednych, zostających pod opieką Związku Towarzystw dobroczynnych. Zwyczaj ustawiania skromnych krzyżów zadusznych na grobach drogich zmarłych zaprowadzony we Lwowie przed kilku laty, pozyskał sobie już dotąd bardzo wielu zwolenników w Krakowie i po innych miastach — spodziewać się tedy należy że i nas w Samborze znajdą się roztropni i miłosierni ludzie, którzy tę formę uczczenia zmarłych w dniu zadusznym uznają za najodpowiedniejszą i najwłaściwszą i że część marnotrawionego dotąd na zbytkowne oświetlania grobów — grosza, przeznaczyć zechcą na cele dobroczynne, dla biednych i nieszczęśliwych, których liczba zwiększa się u nas niepomiernie.

Zamiast oświetlenia pomnika na grobie stryja swego składa p. Paweł Jedliński na rzecz Towarzystwa św. Wincentego à Paulo kwotę pięć zł.

Na rzecz tut. Sokoła złożył p. Rudolf Schantroch c. k. prof. gimn. na ręce naszej redakcyi kwotę 1 zł.

Mianowania i przeniesienia. C. k. st. inspektor podatkowy p. Alfred Zoffał przeniesiony do Rzeszowa, C. k. koncepista skarbu i substytut inspektora p. Józef Smołucha mianowany inspektorem podatkowym i przeniesiony z Rudek do Sambora, Lekarz powiatowy I kl. p. Drozdowski 77 p. p. przeniesiony do Przemyśla.

Z armii. Do stanu czynnego obrony krajowej a względnie do 3 pułku ułanów o. k. przeniesiony porucznik Tadeusz Sulimierski z 2 p. ułanów. — Kapitan 77. p. Jan Daubek mianowany majorem. — Kapitan 1. p. Jan Stransky przeniesiony do 21. pp. do Czaslaw w Czechach.

Nowa kolej. Ministerstwo kolei żelaznych udzieliło pp. Ludwikowi Ramułtowi, Bronisławowi Ossuchowskiemu i Grzegorzowi Ziembickiemu pozwolenia na rozpoczęcia technicznych robót wstępnych około budowy kolei lokalnej z Synowódzka przez Korczyn, Podhorodce, Kropiwnik i Issaje do Turki.

Wiadomości osobiste. Nadinspektor podatkowy p. Alfred Zoffal żegnany serdecznie przez grono swych przyjaciół opuścił miasto nasze w sobotę dnia 31. udając się na miejsce nowego pobytu do Rzeszowa.

Do Rady nadzorczej krakowskiego towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń wybrany został z okręgu Sambor-Drohobycz-Turka-Staremiasto-Rudki — dotychczasowy członek tejże rady: p. Ludwik Balicki z Wykot.

Z życia towarzyskiego. Ślub p. Stanisława Kasprzyckiego urzędnika kasy oszczędności miasta Sambora z panną Gabryelą Puzikowską, córką Feliksa i Filipiny Puzikowskich—odbył się w dniu 24 z. m. w kościele Śtej Anny we Lwowie. Związkowi małżeńskiemu pobłogosławił brat nowożeńca ks. Józef Kasprzycki z Niska.

Częste pożary, jakimi w ciągu zeszłego miesiąca nawiedzana bywała gmina Bylice powiatu samborskiego są sprawką szajki podpalaczy, których jednakże stacyonująca tam żandarmerya pomimo najenergiczniejszych poszukiwań wyśledzić nie może. Smutnie to wszystko świadczy o stanie oświaty i moralności tamtejszych włościan, w których interesie powinnoby przecie leżeć, ażeby ukrywającą się między nimi szajkę łotrów w ręce sprawiedliwości jak najspieszniej oddać.

Zaraza pyskowo-racicowa pojawiła się w kilku gminach naszego powiatu wskutek czego wprowadzenie i wyprowadzenie bydła, owiec, kóz i nierogacizny na targi zostało zabronione.

Nowy urząd pocztowy. Z dniem 1-go listopada b. r. wchodzi w życie nowy urząd pocztowy ze zwykłym zakresem czynności w miejscowości Laszki zawiązane pow. rudeckiego.

Zastęp pionierów oświaty w naszem mieście powiększył się znowu o jednego członka. Jest nim: Simon Zeiler — Getreidehändler Sambor (Galizien.) P. Zeiler nie ma tedy widocznie zamiaru kupować zboża u tutejszych producentów, z którymi mógłby się porozumiewać w polskim, lub ruskim języku.

Towarzystwo wzajemnej pomocy Oficyalistów prywatnych liczyło według przysłanego nam sprawozdania z dniem 30 września r. b. 2321 członków rzeczywistych z 10.277 udziałami, 17 uczestników z 55 udziałami, czyli razem z roczną wkładką (z doliczeniem dopłaty na fundusz rezerwowy) 61.992 zł. — członków wspierających 55 i honorowych 10. Majątek tylko *w dziale zapomóg stałych* wynosił z dniem 30. września b. r. gotówką 25.600 zł. 70 ct. w efektach 510.480 zł. i w dwóch realnościach wartości 59.550 zł. Przybyło w ciągu III. kwartału z powiatów gotówką 11.733 zł. 64 ct., z odsetek 1.387 zł. 50 ct., za wylosowane i zrealizowane efekty 1.650 zł. i wpłaty emerytów, wdów i sierót do funduszu rezerwowego i pogrzebowego 41 zł. 49 ct. Wypłacono w III. kwartale na zapomogi stałe (emerytury) nieudolnym do pracy członkom, wdowom i sierotom, na potrzeby administracyjne, jednorazowe datki i ryczałty pogrzebowe, ogółem 3.614 zł. 11 ct. a. w. Wydano (w celu zrealizowania) wylosowane efekty imiennej wartości 1.500 zł. zwrócono powiatom 30 zł. W III. kwartale przyznał Wydział centralny Towarzystwa 7 członkom nieudolnym do pracy stałe zapomogi w rocznej kwocie 533 zł. i 9 wdowom pensye wdowie w rocznej kwocie 820 zł. 90 ct. a. w. Przy tej sposobności wyjaśnia Wydział centralny, że w powiatach istnieją zarządy powiatowe, które udzielają wszystkich wyjaśnień i ułatwiają przystąpienie do Towarzystwa, zbytecznem tedy jest, aby mający chęć wpisania się na członków odnosili się wprost do Lwowa do Wydziału centralnego. Towarzystwo, zawiązane w celu niesienia pomocy oficyalistom i urzędnikom prywatnym tudzież wdowom i sierotom po takowych, pobiera obecnie od udziału 6 zł. rocznie (oprócz jednorazowego nieznacznego wpisowego) Takich udziałów wolno w miarę posiadanych środków i więcej opłacać. Pożytki czyli stałe zapomogi (obliczane według osobnej tabeli) wynoszą obecnie około 50%, czyli innemi słowy: kto złożył na udziały przez czas należenia do Towarzystwa n. p. 400 zł. ten pobiera (sam, a po śmierci jego rodzina) w danych wypadkach około 200 zł. rocznie. Stałe zapomogi i doraźne, wypłacone dotychczas przez Towarzystwo w ciągu lat 28 swego istnienia, wynoszą kwotę przeszło 580.000 zł. a. w. Nakoniec przypomina Wydział centralny członkom, zalegającym z wkładkami po nad 4 kwartały, a nie mogącym obecnie takowych uiścić, że winni wnieść udokumentowanie prośby o zawieszenie praw, w przeciwnym razie narażą się na wykreślenie.

Bezwzględność przedmieszczan naszych tamujących gromadnemi stójkami w dnie świąteczne komunikacyę między kościołem farnym a rynkiem — przekraczać zaczyna znowu granice wszelkiej przyzwoitości. Obywatelowie ci zacni przyzwyczaili się bowiem nikomu nie ustępować się z drogi, a co gorsze, potrącać nawet brutalnie ramionami tych wszystkich przechodniów, którzy nie mając zwłaszcza ochoty obchodzić gromad stojących, błotnistą drogą — pragnęliby tak samo jak i oni korzystać z dobrodziejstwa stąpania po płytach trembowelskich. Zapytujemy tedy, czyliż niema już sposobu żadnego, ażeby rubaszności tej i bezwględności obywateli owych przecież raz jakiś (osobliwie przez sędziwe osoby bardzo pożądany) koniec położyć?

Zmarli. Katarzyna z Sobolewskich Schmidtowa zmarła w Samborze dnia 28. b. m. w 76 r. życia.

Podatek dochodowy. Podatek dochodowy został ustanowiony patentem cesarskim z 29. października 1894 r. Ustawa ta rozróżnia 3 klasy podatku dochodowego.

Z przedsiębiorstw są całkiem uwolnione od płacenia podatku dochodowego te, które zaliczone zostały do najniższej klasy, które zatem mają opłacać w Krakowie, we Lwowie i miejscowościach liczących przeszło 4000 mieszkańców po 3 zł. 15 ct. w miejscowościach liczących po nad 1000 mieszkańców 2 zł. $62\frac{1}{2}$ ct., a w miejscowościach poniżej 1000 mieszkańców 2 zł. 10 ct. podatku zarobkowego. Wszystkie zaś inne przedsiębiorstwa, podlegające podatkowi zarobkowemu, podlegają również obowiązkowi uiszczania podatku dochodowego.

Opodatkowaniu podlega *czysty dochód* z przedsiębiorstwa; podstawę do wymierzenia podatku dochodowego daje przeciętny dochód z 3 ostatnich lat.

W celu wymiaru podatku dochodowego, obowiązanym jest każdy przedsiębiorca przedkład. ć zeznania czyli *fasje*. Do opisania tych zeznań służą gotowe formularze, których Władza podatkowa (starostwo, urząd podatkowy lub gminy) są obowiązane stronom bezpłatnie dostarczyć.

Opodatkowanemu przysłuża prawo przedstawienia rzeczoznawców (świadków) gotowych stwierdzić podane w fasji szczegóły. Wglądanie władzy podatkowej do książek rachunkowych opodatkowanego przedsiębiorcy dozwolonem jest tylko w następujących wypadkach: 1) jeżeli przedsiębiorstwo poddane zostało urzędowej kontroli; 2) jeżeli przedsiębiorca prowadząc równocześnie kilka przedsiębiorstw opodatkowanych pragnie straty jednego przedsiębiorstwa odliczyć od zysków z innego przedsiębiorstwa; 3) jeżeli przedsiębiorca domaga się upoważnienia do odstąpienia od zwykłych przepisów dotyczących układania fasji; 4) jeżeli przedsiębiorca sam ofiaruje się udowodnić swoje zeznania książkami.

Przeciw orzeczeniu władzy podatkowej pierwszej instancji (c. k. Starostwa) przysłuża stronie prawa wniesienia w ciągu dni 30-stu *rekursu* do krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie na ręce I-szej Instancyi podatkowej to jest Starostwa. Kraj. Dyrekcya Skarbu jest w sprawach podatku dochodowego ostatnią instancyą.

Z Towarzystwa gimnast. Sokół. W poniedziałki i piątki od godz. 6 do 7 wiecz. na ćwiczeniach gimnast. dziewcząt obecnym jest Dr. Czesław Waligórski, który w tym czasie udziela bezinteresownie porad i wskazówek: czy i o ile gimnastyka zgłaszającym się panienkom szkodzić by mogła.

Jedynastu monarchów i prezydentów różnych państw zamordowano w ciągu stulecia. Lista ich przedstawia się jak następuje: Car Paweł w r. 1801; sułtan Selim III. 1808; prezydent Grecyi Kapodistrias 1832; prezydent Haiti, Salnade 1860; prezydent Stanów Zjednoczunych, Lincoln 1865; prezydent Ecuadoru, Moreo 1875; sułtan Abdul Azis Chan 1871; prezydent Stanów Zjedn. Garfield. 1882; car Aleksander II. 1882; prezydent Francyi Carnot, 1894; i wreszcie szach perski Nasr-Edin 1896.

Posiedzenie kraj. komisyi dla spraw rolniczych odbyło się 3. października w gmachu sejmowym. Postanowiono zwrócić uwagę sejmu na dodatnią działalność „Kółek rolniczych" na polu handlowem. Uchwalono na wniosek T. Pilata aby Wydział kraj. wyjednał w Sejmie podwyższenie subwencyi dla Kółek, a to celem urządzenia kursów dla kształcenia zawiadowców sklepików wiejskich oraz na ustanowienie Instratorów handlowych: na

stępnie aby podwyższono fundusz pożyczkowy dla popierania działalności handlowej kółek i powiatowych związków handlowych. - Dalej uchwalono doradzić Wydziałowi kraj., ażeby każdemu nauczycielowi wędrownemu wyznaczył pewną okolicę, którą ten powinien dokładnie poznać i pracować nad podniesieniem gospodarstw w tej okolicy oraz dążyć do założenia szkoły rolniczej dla włościan, połączonej z gospodarstwem wzorowem, zastosowanem do potrzeb okolicznych gospodarstw włościańskich.

Mieszkańcy w gromadzie Zamiejskiej zamieszkali, wnoszą pokorną prośbę do Świetnego Magistratu, ażeby zarządził naprawę mostu nad potokiem Dąbrówką — który od wiosny r. b. jest zamknięty dla komunikacyi wozowej z powodu grożącego niebezpieczeństwa zawalenia się, a również takie same niebezpieczeństwo zagraża pieszym przechodniom.

Nakładem księgarni Zwolińskiego i Spółki w Krakowie wydany został w z. m. nader użyteczny dla wszystkich podręcznik obejmujący 1) ustawę o reprezentacyi Państwa. 2) Ordynacyę wyborczą dla Rady Państwa, 3) Spis okręgów wyborczych w Galicyi i Krakowskiem w ich obecnem brzmieniu, 4) Reformą wyborczą hr. Badeniego i wreszcie 5) Ustawę o prawie zgromadzania się. Autorem a względnie tłumaczem tego dziełka jest Dr. Jakób Mester. Cena egzemplarza 50 ct. a z przesyłką pocztową 55 ct.

Najgłówniejsze reguły hodowli pszczół.

1. Zimą trzymaj pszczoły w jak największym spokoju. Chroń od zbyt wielkiego zimna, od pragnienia, od promieni słonecznych i od niedostatku zdrowego powietrza. Korzystaj z każdego ciepłego, spokojnego dnia (+ 8—10 R) w styczniu i lutym, by pobudzić pszczoły do oblotu i oczyszczenia się.

2. Wiosną nie dawaj pszczołom wylatywać. W dniu pięknym zrewiduj ul i przekonaj się, czy mają dostatek miodu, czy mają dobrą matkę, jaka siła muchy, równocześnie podmieć je, uporządkuj plastry; pnie słabe łącz, pniom silnym, lecz bezmatkom dodaj młode matki, wyloty pozwężaj, a według siły muchy, trzymaj pnie ciepło.

3. Około połowy kwietnia, gdy agrest zakwitnie, pnie silne podkarmiaj spekulatywnie na wczesną siłę. Pnie słabe wzmacniaj dojrzałą zarodą braną po jednym plastrze z pni mocnych. Przed otworzeniem się walnego pożytku niech wszystkie pnie będą wyrównane co do siły.

4. Gniazdo rozszerzaj zwolna o jedną, dwie ramki (plastry.) Zbyteczne plastry miodne odbierz, węzę trutową usuwaj z ula.

5. Pnie podziel na pnie miodne i rojne.

6. Czasu rojki doglądaj pilnie pasieki. Nie czekaj rojów naturalnych, z mocnych pni, w których pszczoła wylęga, rób odkłady.

7. Rozmnażaj pasiekę nie więcej nad 50%. Odbieraj tylko roje pierwiaki, dzużaki i dalsze roje łącz w jednę osadę, lub wzmacniaj dojrzałym czerwiem. Gdy pożytek gaśnie, podkarmiaj roje i pnie zrojone.

8. Otwieraj i rozszerzaj magazyny miodne, wstawiaj próżne plastry, wytrząsaj patokę na miodarce; tęp trupy i zarodę trutową.

9. Gdy pożytek dochodzi do punktu przesilenia, z pni najmocniejszych powyłapuj matki celem ograniczenia czerwienia; matki dawaj odkładom.

10. Macierzaki zrojone i roje rewiduj, by się przekonać, czy młode matki zapłodnione i już czerwią. Stare matki trać i duś.

11. Wywoź pszczoły na pożytek jesienny.

12. Daj baczenie na pędzenie trutni. Pnie słabe i małomiodne łącz. Również pnie z trutówką.

13. Po zgaśnięciu pożytku pozwężaj oczka; wystrzegaj się wszystkiego, coby mogło dać powód do rabunku (rozlewania miodu i t. p.)

14. Już na początku września myśl o zazimowaniu. Przekonaj się, czy nasienniki mają dostatek zapasów zimowych, i jaka siła muchy.

15. Na zimę bierz wyłącznie pnie silne i miodne.

16. Zimą pszczoły winny siedzieć w spokoju. Strzedź je od zimna, od myszy i jakiegobądź niepokojenia.

Powyższe reguły wyjęte są i zestawione z dzieł Dzierżona, Berlepscha i innych, a potwierdzone praktyką.

NADESŁANE.

Przesiedliłem się z Czerniowiec do Drohobycza i otworzyłem tu z dniem dzisiejszym kancelarję adwokacką.

Urzęduję tymczasowo przy ulicy Samborskiej w biurze byłego adwokata i obecnie wicedyrektora c. k. uprz. galic. akcyjnego banku hipotecznego Wgo Dra Jakóba Fruchtmana, z początkiem zaś listopada b. r. przenoszę kancelarję do kamienicy p. Goldberga przy ulicy stryjskiej l. 112.

Drohobycz dnia 25. października 1896.

Dr. Marceli Fraenkel, adwokat krajowy.

Właściciel i odpowiedzialny redaktor **Stanisław Stefanowski.** Z drukarni Schwarza i Trojana w Samborze, 1896.